

MẮT LỆ CHO NGƯỜI

Nhạc và lời : Tử Công Phụng
1972

Mưa soi dấu chân em qua cầu Theo những cánh rong cứu mang niềm
đau Đời nhau đã khép đi vội vàng Tình ta cũng lấp lối thiên đường
Như cánh chim khuất ngàn, như cánh chim khuất ngàn còn mong còn ngóng
chi ngày yêu dấu. Thời nào yêu hết trái tim buồn, lời nào yêu
hết trái tim buồn Xin giữ trong mắt lệ Xin giữ trong mắt lệ
nhà theo từng gót chân người trông với Mưa âm

thâm buổi chiều thốn thức Sẻ nhạt nhòa tử ngàn năm

nửa như em khóc hồn nhiên Nỗi muộn

phiên ngày tàn hơi thở em thấy không cõi đời vô

vọng Xin em hãy cho tôi tạ tình

khi em đã đi qua khoảng đời tôi Dù một khoảnh khắc sớm phai tàn và lệ em

ngán trên mi nhạt Đôi mắt em rất buồn Đôi chúng ta rất buồn

Vàng câu tình cũ gửi vời theo đời